

﴿ 137. MEKTUP ﴾

۱۳۷- ﴿ الْمَكْتُوبُ السَّابِعُ وَالثَّلَاثُونَ وَالْمِائَةُ : إِلَى الْحَاجِّ خَضِرِ الْأَفْغَانِيِّ فِي بَيَانِ غُلُوبِ شَأْنِ الصَّلَاةِ الْمُنَوَّطِ كَمَالِهَا بِالْوُصُولِ إِلَى نِهَايَةِ النِّهَايَةِ وَمَا يُنَاسِبُ ذَلِكَ ﴾

وَصَلَّ الْمَكْتُوبُ الْمَرْغُوبُ وَالتَّصَحَّحَ مَا فِيهِ اعْلَمَ أَنَّ الْإِلْتِذَاذَ بِالْعِبَادَةِ وَارْتِفَاعَ الْكُلْفَةِ فِي آدَائِهَا مِنْ أَجْلِ نِعَمِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى خُصُوصًا فِي آدَاءِ الصَّلَاةِ فَإِنَّهُ لَا يَتَيَسَّرُ فِيهَا لِغَيْرِ الْمُنتَهَى خُصُوصًا فِي آدَاءِ الصَّلَوَاتِ الْفَرْضِيَّةِ فَإِنَّ الْإِبْتِدَاءَ لَا التَّذَاذَ فِيهِ إِلَّا بِالتَّوَافِلِ وَأَمَّا فِي النِّهَايَةِ فَتَكُونُ تِلْكَ النِّسْبَةُ مُنَوَّطَةً بِالْفَرَائِضِ وَيُرَى فِيهَا الْإِشْتِغَالُ بِالتَّوَافِلِ تَعْطِيلًا وَالْأَمْرُ الْعَظِيمُ لِلْمُنْتَهَى هُوَ آدَاءُ الْفَرَائِضِ فَقَطْ ﴿ع﴾: وَهَذِي سَعَادَاتٌ تَكُونُ تَصِيبَ مَنْ * وَيَتَبَغَى أَنْ يُعْلَمَ أَنَّ الْإِلْتِذَاذَ الَّذِي يَحْصُلُ حِينَ آدَاءِ الصَّلَاةِ لَا حَظَّ لِلنَّفْسِ فِيهِ أَصْلًا بَلْ هِيَ عَيْنُ ذَلِكَ الْإِلْتِذَاذِ فِي الْبُكَاءِ وَالْحُزَنِ سُبْحَانَ اللَّهِ أَيُّ رُبَّةٍ هَذَا ﴿ع﴾: هَنِيئًا لِأَرْبَابِ النِّعَمِ نَعِيمُهَا * وَالتَّكَلُّمُ بِمِثْلِ هَذَا الْكَلَامِ وَسَمَاعُنَا آيَاهُ أَيْضًا غَنِيمَةٌ لَامِثَالُنَا الْمُهَوِّسِينَ ﴿ع﴾: دَعُونَا نُسَلِّ بِالْأَمَانِي قُلُوبَنَا وَاعْلَمَ أَيْضًا إِنَّ رُبَّةَ الصَّلَاةِ مِثْلُ رُبَّةِ الرُّؤْيَةِ فِي الْآخِرَةِ فَنِهَايَةُ الْقُرْبِ فِي الدُّنْيَا أَمَّا هِيَ فِي الصَّلَاةِ وَنِهَايَةُ الْقُرْبِ فِي الْآخِرَةِ فِي عَيْنِ الرُّؤْيَةِ وَأَيْضًا أَنَّ سَائِرَ الْعِبَادَاتِ وَسَائِلَ لِلصَّلَاةِ وَالصَّلَاةِ مِنَ الْمَقَاصِدِ وَالسَّلَامِ وَالْإِكْرَامِ .

﴿ TÜRKEÇE ANLAMAMI ﴾

Bu mektup Hacı Hızır Afgânî'ye²³⁸ yazılmış olup kemâli sonun sonuna ulaşmaya bağlı olan namazın şânının yüceliğini ve benzer meseleleri içermektedir.

²³⁸ Zubdetu'l-Makâmât'da bu zâta ilgili bilgi şöyledir: "Hazret-i İmam (İmam-ı Rabbânî) in yükek nazarlarına muhatap olanlardan olup, Hazret-i İmam'dan tarikat talimi için

Değerli mektubunuz ulaştı ve içeriği açık olarak anlaşıldı.

Bilmek gerekir ki; ibâdetin zevkine varmak ve edası sırasındaki külfetten kurtulmak Allah Teâlâ'nın ihsan ettiği en değerli nimetlerdendir. Özellikle de namazın edası sırasında...

Yolun sonuna ulaşmayanlar için, özellikle farz namazların edasında bu tür bir lezzet almak kolay olmaz. Çünkü yolun başında yalnızca nafilelerden tad alınır. Sülûk yolunun sonunda ise bu tad alma nisbeti farzlara bağlı olur ve nafilelerle meşguliyet kesintiye uğrar. Müntehânin büyük işi yalnızca farzların edası olur.

"Bu büyük saadetler kime nasib olur acaba!" (Şiir),

Bilmek gerekir ki; namazın edası sırasında ulaşılan tadda nefsin kesinlikle bir payı olmaz. Hatta ağlama ve hüznün esnasında bile aynı tada varılır. Subhânallah, bu ne büyük bir rütbedir!

"Nimet sahiplerine kutlu olsun ulaştıkları nimetler!" (Şiir).

Bu gibi sözleri söylemek ve duymak dahi bizim gibi şaşkınlara ganimettir.

"Bırakın tesellî edelim kalplerimizi bu kuruntularla!" (Şiir).

Yine bilinmeli ki; namaz rütbesi âhiretteki ru'yet (Allah'ı görme) rütbesi gibidir.

Dünyada Allah Teâlâ'ya yaklaşmanın en nihâî noktası ancak namazdadır. Âhirette ki yaklaşmanın nihâî noktası ise ru'yetin kendisindedir.

Aynı şekilde diğer ibâdetler namaz için olan vesilelerdir; namaz ise maksatlardandır.

Selam ve muhabbetle.

﴿ KELİME ANLAMİ ﴾

137. إِلَى الْحَاجِّ Yüz otuz yedinci mektup الْمَكْتُوبُ السَّابِعُ وَالثَّلَاثُونَ وَالْمِائَةُ : ﴿ فِي بَيَانِ غُلُوبِ شَأْنِ الصَّلَاةِ ﴾ (Ne hakkında?) Hacı Hızır Afgânî'ye yazılmıştır Tam الْمَنُوطُ كَمَا لَهَا (Öyle namaz ki) Namazın yüceliğinin açıklaması hakkındadır (Nereye?) Ulaşmaya (Neye?) Sonun Sonun oluşu bağlı olan بِالْوُصُولِ (Neye?) Buna benzer şeylerden de bahseder وَمَا يُنَاسِبُ ذَلِكَ

مَا (Ne?) Açıklığa kavuştu وَالتَّصَحَّحَ Değerli mektubunuz ulaştı وَصَلَ الْمَكْتُوبُ الْمَرْغُوبُ (Ne?) Şüphesiz ibadetten zevk almak اَعْلَمَ Bil ki; أَنْ الْإِتِّدَادَ بِالْعِبَادَةِ (Nerede ki?) Onun yerine getirilmesindeki فِي آدَائِهَا (Nereye?) Ve külfetin kalkması وَارْتِفَاعَ الْكُلْفَةِ (Nedir?) Allah Sübhânehü ve Teâla'nın en büyük Fَاِنَّهُ Namazın edası sırasında فِي آدَاءِ الصَّلَاةِ Özellikle de خُصُوصًا Özelliikle de نِیْمَتَلَرِیْنَدِیْنَدِیْرَ Zira o zevk لَیْسَ الْمُنْتَهَى (Nime?) Namazda mümkün olmaz لَا یَتَسَرَّ فِیْهَا Manevi yolu Farz فِي آدَاءِ الصَّلَوَاتِ الْفَرِیْضَةِ (Nerede olmaz?) Özellikle خُصُوصًا tamamlamayana Zevk alınmaz لَا الْإِتِّدَادَ فِيهِ Zira başlangıçta فَإِنَّ الْإِتِّدَادَ فِيهِ Zevk alınmaz تِلْكَ النَّسَبَةُ (Ne?) Olur فَتَكُونُ Sonda ise وَأَمَّا فِي النِّهَايَةِ Nafilelerin dışında bir namazla Ve وَیَرَى فِیْهَا Farzlara بِالْفَرَاِضِ (Neye?) Bağlı مَنُوطَةً (Ne olur?) Bu zevk alma ilişkisi تَعْطِیْلًا (Ne olarak?) Nefilelerle meşgul olmak لَا اِسْتِغْثَالَ بِالنَّوَافِلِ (Ne?) Duraksama / hareketsizlik لِّلْمُنْتَهَى (Nime?) Manevi yolun sonundakine فَفَقَطْ Yalnızca ﴿ع﴾: Misra: وَیَبْغِیْ أَنْ یُعْلَمَ Kimin nasibi olur acaba? وَهَذِی سَعَادَاتٌ Bu saadetler Bilinmesi gerekir ki; الَّذِی Zevk alma كِیْ Gerçekleşiyor (Ne zaman?) O zevkte فِيهِ (Nerede?) Nefsin payı yoktur لَا حَظَّ لِلنَّفْسِ Namazı kılariken حِیْنَ آدَاءِ الصَّلَاةِ Zevkin aynısıdır (Nerede ki?) عِیْنُ ذَلِكَ الْإِتِّدَادِ (Nedir?) Bilakis o بَلْ هِیَ Kesinlikle أَصْلًا

